

“Cada vegada som més”

La sisena Cursa de la Dona de Girona mobilitza més de 7.300 inscrites, una xifra rècord, en una matinal festiva i exemple de sororitat
La banyolina Marina Guerrero arriba la primera

Quan Antoni i Patricia Parra, fa sis anys, van idear la Cursa de la Dona [<http://www.cursadeladonagirona.com/>] volien promoure l'esport femení. “Moltes noies no sortien a córrer, volíem que les dones fessin esport”, recorda Antoni Parra. “Vam començar amb 500 dones i avui són més de 7.300 inscrites”, assenyala Patricia Parra. L'èxit de la iniciativa és una realitat incontestable més enllà i tot de les xifres de participació rècord. A quarts de deu del matí, una corrua de camisetes de color rosa ja enfilaven cap al punt de sortida, al passeig de la Devesa. Se les veia caminar des de Fontajau, Sarrià de Ter... sortint de cotxes aparcats a la Copa, o del centre de la ciutat.

Més de 7.300 dones inscrites a la @CursaDonaGirona
[https://twitter.com/CursaDonaGirona?ref_src=twsrc%5Etfw] . Sisena edició i xifra històrica.#dones
[https://twitter.com/hashtag/dones?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] #esportfemeni
[https://twitter.com/hashtag/esportfemeni?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] pic.twitter.com/rSb1bdY9jc
[<https://t.co/rSb1bdY9jc>]

— Gemma Busquets (@gemmaabusquets) October 6, 2019
[https://twitter.com/gemmaabusquets/status/1180758084723101696?ref_src=twsrc%5Etfw]

Es destina un euro dels nou de la inscripció a finalitats solidàries perquè cada participant ho fa per la causa o pel motiu que sigui. “Cada vegada som més”, explicaven la Dolors i la Montserrat, a la segona fila de la sortida. Una era veterana, l'altra era la primera vegada que caminava els cinc quilòmetres de la cursa que recorre part de la ciutat fins a acabar a la Copa. “Hi havia de ser”, explicava la que s'estrenava, amb un fil de veu reivindicatiu enmig d'una marea rosa festiva i molt intergeneracional. La Maria, amb una pròtesi, s'havia entrenat cada dia una hora per poder fer la cursa ajudada amb pals de marxa nòrdica. Ho explicava amb la il·lusió de les primeres vegades.

Cadires de rodes, cotxes de nadons, disfresses de lleones, amb corones de princesa o amb els tutús de ballarines; fins i tot un grup nombrós s'atreveix a trencar la dictadura del femení en rosa per clamar a la llibertat de la dona tot convertint-se en Estàtues de la Llibertat d'un blau cel celestial. En un dels dorsals s'hi podien llegir diverses frases d'empoderament: “Ella necessitava un heroi; per tant s'hi va convertir”, deia en anglès.

“Corro per ser lliure, no valenta” @CursaDonaGirona
[https://twitter.com/CursaDonaGirona?ref_src=twsrc%5Etfw] #cursadeladona2019
[https://twitter.com/hashtag/cursadeladona2019?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] pic.twitter.com/PxI9ae8HUx
[<https://t.co/PxI9ae8HUx>]

— Gemma Busquets (@gemmaabusquets) October 6, 2019
[https://twitter.com/gemmaabusquets/status/1180776296273588224?ref_src=twsrc%5Etfw]

Al so de Highway to Hell d'AC-DC es va donar el tret de sortida d'una cursa, inclusiva, i en què la competició es deixa enrere per fer un exercici de sororitat: caminar plegades. Ho feien amigues, companyes de feina, mares i filles, novingudes. Dels pobles veïns, de Ripoll o Campdevàrol, de Tarragona o de Manresa o de les Midlands

del Regne Unit. D'on és originària la Louise. Fa un any i mig que resideix a Girona i ja ha fet la Cursa del carrer Nou i havia de fer la Cursa de la Dona per "l'esperit de companyonia". Ho explicava just després de creuar l'arribada. La Rosa, de Barcelona, era la primera vegada que la feia i la seva filla la va acompanyar corrent els últims metres per arribar juntes a la meta i abraçar-se al final. "L'any vinent la farà." "Ens agrada fer esport en família i pensem que aquesta és una activitat que podem fer mares i filles plegades; els homes se'ns queixen", explicaven la Pilar i la Montse amb les filles, la Maria i la Violeta.

Això és una festa!!!!#cursadeladonadegirona2019

[[#cursadeladonagirona](https://twitter.com/hashtag/cursadeladonadegirona2019?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw)

[[#cursadeladona](https://twitter.com/hashtag/cursadeladonagirona?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw)

[https://twitter.com/hashtag/cursadeladona?src=hash&ref_src=twsrc%5Etfw] [pic.twitter.com/DdaiyPCqdm](https://t.co/DdaiyPCqdm)

[<https://t.co/DdaiyPCqdm>]

— Cursa de la Dona de Girona (@CursaDonaGirona) October 6, 2019

[https://twitter.com/CursaDonaGirona/status/1180780773894479872?ref_src=twsrc%5Etfw]

La banyolina Marina Guerrero va arribar la primera; Ainoa Fitó i Carmen Rodríguez, en segona i tercera posició. Això pel que fa al podi de rapidesa, perquè en el rànquing vital la Milagros Santolaya, amb 95 anys, i la Mia Oliver, nascuda el 31 de juliol, amb dos mesos, eren també guanyadores.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 07-10-2019, Pàgina 22

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1676366-cada-vegada-som-mes.html>